

Arrest

nr. 96 655 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOREL loco advocaat S. DE VRIES en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 juni 2012 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 juni 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 11 september 2012.

1.3. Op 12 oktober 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 20 juni 1968 geboren in Damascus, Syrië. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. U heeft een grauaat hotelmanagement behaald en werkte sinds 1994 als hotelmanager in Saudi-Arabië. U bent in 2001 getrouwd met Rasha Hafiz, met wie u twee kinderen heeft. In 2006 stierf uw vader, u besloot terug te keren naar Syrië zo gauw uw contract afgelopen was.

In juli 2009 keerde u terug naar Damascus. U had voor uw vertrek een stuk land gekocht dat u bij uw terugkeer wou verkopen om vervolgens met het geld een nieuwe zaak op te starten. Het land bleek echter ondertussen bebouwd te zijn en men wou het u niet terug geven. U schakelde een advocaat in maar dit mocht niet baten. U besloot uw huis in Jobar te verkopen en ergens anders iets te gaan huren. Ook dit lukte niet en u verhuurde ten slotte het huis in Jobar en ging met uw vrouw en kinderen in Douma wonen. U werd daar benaderd door een barbier, Wassim genaamd, en dit in februari 2011. Hij en nog andere mensen van de wijk wilden zich verenigen om de mensen van Daraa te steunen. In maart 2011 begonnen de manifestaties in Douma. U hield zich initieel afzijdig, maar nam vanaf april 2011 toch ook deel.

In juni 2011 werd u gearresteerd. Mensen hadden uw naam doorgegeven aan de autoriteiten waarop deze overgingen tot uw arrestatie. Men viel uw huis binnen om twee uur 's nachts en nam u mee naar een plaats genaamd "fayah" in Adawi. Er werden zeer veel mensen vastgehouden en er heerste plaatsgebrek. Omdat het de eerste keer was dat u gearresteerd was, werd u na negen dagen weer vrijgelaten. U wou niet meer deelnemen aan de manifestaties, maar u werd verplicht door de groep rond Abou Jassem. U bracht uw vrouw en kinderen in veiligheid in Doumar en ging inwonen op het landgoed van Abou Jassem. U ging van toen af elke vrijdag manifesteren en dit tot september 2011. U werd toen getraind om wapens te gebruiken en werd vervolgens ingezet om ook 's nachts deel te nemen aan de betogingen. Er werd u opgedragen terug te schieten op de 'shabiha' maar zou dit nooit gedaan hebben. In december werd u na een betoging beschoten door een sluipschutter die op een dak ge-positioneerd stond. Er werd heen en weer geschoten. U en zeven anderen renden weg. Twee van de shabiha zette de achtervolging in en schoten drie van jullie neer. De shabiha werden op hun beurt neergeschoten en jullie renden naar een grote weg. Er stopte een pick-up en één van uw vrienden bedreigde de chauffeur zodat hij jullie meenam naar Aleppo. De twee anderen gingen naar Homs. Eens aangekomen in Aleppo belde u uw vriend Amar Bobaki op, die u drie maanden onderdak bood. In januari 2012 hoorde u dat uw moeder om het leven gekomen was. U wist niet of ze door een hartaanval stierf of vermoord werd. U kreeg last van angstaanvallen. Amar bracht u naar een vluchtelingenkamp in Turkije waar u vijf dagen bleef. U bent dan nog een aantal maanden in Turkije gebleven en bent vervolgens doorgereisd naar België. U bent op 1 juni 2012 in België aangekomen en vroeg dezelfde dag asiel aan. Uw vrouw en kinderen vluchtten in juni 2012 naar uw zus in Moqadamiyah. De huizen werden daar platgebombardeerd en ze heeft haar toevlucht gezocht tot de scholen die door de leden van het Vrij Syrisch Leger bevoorrad worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele identiteitskaart en rijbewijs neer. U legt eveneens een medisch rapport neer waarin u gediagnosticeerd wordt als diabetes en lijdend aan een angststoornis/ claustrofobie en een depressie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u na uw vrijlating uit de gevangenis niet mee gevlucht bent met uw vrouw en kinderen. U verklaarde dat u na uw vrijlating uit de gevangenis niet meer wou demonstreren (CGVS p.8). U zou echter verplicht zijn geweest door de groep rond Abou Jassem om toch nog deel te nemen: ofwel was u met hen ofwel tegen hen. Ook zij konden uw familie kwaad doen (CGVS p.8). U besloot hierop uw familie weg te sturen naar Doumar. Tegen Wassim zei u dat u niet alleen thuis kon blijven omdat u vreesde dat u anders opnieuw zou gearresteerd worden (CGVS p.8). Er werd vervolgens besloten u op het landgoed bij Abou Jassem onder te brengen (CGVS p.8). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat u er voor zou opteren om zich vrijwillig aan te bieden om u bij Abou Jassem te vestigen en u niet samen met uw vrouw Douma verliet. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de groepering van Abou Jassem enkel in Douma opereerde en uw vrouw en kinderen probleemloos elders konden gaan wonen (CGVS p.11). Dat u er bijgevolg niet voor opteerde om zich bij uw vrouw en kinderen te vestigen maar u integendeel uw intrek nam op het landgoed van de beweging die u vreesde, is weinig aannemelijk.

Bovendien zou Abou Jassem, het kopstuk van deze groepering, u hebben uitgenodigd om op zijn landgoed te verblijven terwijl uw loyaliteit geenszins vaststond (CGVS p.9). Ook dit mag verbazen. Het is niet aannemelijk dat men een potentiële vijand (uw loyaliteit stond niet vast en men had u onder druk gezet mee te demonstreren) in het hoofdkwartier van de groepering gaat vestigen (CGVS p.8). U had op die manier namelijk de kans om de man in kwestie iets aan te doen. U werd bovendien niet alleen gehuisvest op het landgoed, men gaf u zelfs wapentraining (CGVS p.9). De groepering kon, wegens uw gebrekkige loyaliteit, niet uitsluiten dat u de wapens tegen hen zou opnemen. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat men iemand die men niet volledig vertrouwt in het hoofdkwartier van de organisatie huisvest en hem daarboven op nog eens wapentraining gaat geven. U lichtte verder toe dat er zich op die nachtelijke missies 3000 personen verzamelden (CGVS p.11). Het is niet aannemelijk dat die mensen er stuk voor stuk tegen hun zin zouden zijn. Dat men u, die niet ten volle overtuigd was van de zaak, op het landgoed huisvest en wapentraining geeft en niet iemand die met hart en ziel voor zijn zaak strijdt, is dan ook ongeloofwaardig.

De verklaring die u aanhaalde betreffende de reden waarom u verplicht werd deel te nemen door Abou Jasem, is evenmin overtuigend. U zou bekend zijn in Sham (Damascus) en men zou u willen gebruiken om uw familie en uw vrienden te overtuigen zich aan te sluiten bij de revolutie (CGVS p.14). Als men u wou gebruiken om anderen te overtuigen, lijkt de gebruikte strategie, nl. u onder dwang verplichten deel te nemen, weinig kans op slagen te hebben. De boodschap om anderen te overreden zich aan te sluiten bij de oppositie zal immers weinig geloofwaardig overkomen wanneer die van iemand komt die niet ten volle overtuigd is van de zaak. Bovendien verklaarde u dat er 3000 man deelnam aan de betogingen (CGVS p.11). Er mag redelijkerwijs aangenomen worden dat onder hen voldoende mensen uit vrije wil en met hart en ziel hun sociaal netwerk willen overtuigen zich achter de oppositie te scharen.

U zou van juni 2011 tot december 2011 op regelmatige basis deelgenomen hebben aan de manifestaties (CGVS p.8, p.9). Volgens uw verklaringen kwamen er 2500 tot 3000 betogers samen om te gaan betogen tegen Bashar al Assad. Het is merkwaardig dat u dan niet eerder gevlucht bent. U verklaarde immers dat het enige dat u interesseerde ontsnappen was (CGVS p.10). Wanneer een betoging 2500 man telt, lijkt het niet zo moeilijk om via een achterstraatje weg te glippen.

Ondanks het feit dat u van juni 2011 tot december 2011 bij Abou Jassem verbleef, kon u bovendien maar weinig vertellen over de organisatiestructuur van zijn groepering. Zo wist u de volledige naam van Abou Jassem niet, noch van enige andere leidinggevende (CGVS p.10). U wist enkel aan te geven dat Abou Nabil u had leren werken met wapens (CGVS p.10). U wist evenmin de naam van de groepering (CGVS p.8), noch de naam van enige soortgelijke groepering in Douma (CGVS p. 10). U zou zich er niet mee bemoeid hebben, u was er niet gelukkig en was niet geïnteresseerd in de groeperingen (CGVS p.10). U zou die dingen niet mogen hebben weten en niet met iedereen hebben mogen praten (CGVS p.16). Deze verklaring is niet afdoende voor uw gebrekkige kennis over de organisatie waar u zes maanden bij verbleef. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand die op het hoofdkwartier van het verzet in Douma verbleef, toch meer zal opgevangen hebben over de organisatie.

Wat betreft de aanval op het huis van uw moeder in januari 2012 kan er opgemerkt worden dat u niet weet wie er voor verantwoordelijk is. U wist niet of uw moeder vermoord werd of aan een hartaanval is gestorven (CGVS p.12). Gezien uw zus die bij uw moeder inwoonde een dokter is, kan er verwacht worden dat u over de doodsoorzaak van uw moeder uitsluitel kan geven (CGVS p.3).

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet: uw identiteitskaart en rijbewijs tonen aan dat u de Syrische nationaliteit bezit, hetgeen in deze appreciatie niet ter discussie staat. Uw medisch rapport geeft een zicht op uw huidige medische toestand. Het werpt echter geen licht op hoe u deze aandoeningen ontwikkeld hebt.

Er zijn wel redenen om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië blijkt dat er, gezien de slechte veiligheidssituatie en de ernstige mensenrechtenschendingen die er momenteel op grote schaal voorkomen, een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling voert verzoeker aan dat hij het niet eens is met de bestreden beslissing. Hij betoogt dat hij zich afzet tegen het gewelddadige regime in Syrië en men niet zal terugdeinzen voor fysiek geweld bij terugkeer naar zijn land van herkomst waar hij geen hulp of bescherming kan krijgen van de aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Verzoeker herhaalt kort zijn asielaanvraag en is van oordeel dat hem het voordeel van de twijfel moet toegekend worden.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet of althans niet voldoende met redenen is omkleed aangezien daaruit geen afweging blijkt tussen zijn belangen en deze van de Staat. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onvoldoende nagaat of verzoeker al dan niet de bescherming kan inroepen van zijn land en men onvoldoende zijn vrees voor vervolging onderzoekt.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de mens, voert verzoeker aan dat uit een grondige analyse van de actuele situatie blijkt dat er, gezien de slechte verblijfssituatie en de ernstige mensenrechtenschendingen een reëel risico op ernstige schade bestaat.

2.4. Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.5. Daargelaten de vraag of verzoeker kan worden gevolgd waar hij in het tweede middel stelt dat uit alle door hem opgesomde normen voortvloeit dat de motivering afdoende moet zijn, stelt de Raad vast dat verzoeker met deze uiteenzetting enkel en alleen de schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht beoogt aan te tonen. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal in casu worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006,

nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het opmerkelijk is dat hij na zijn vrijlating uit de gevangenis niet mee gevlucht is met zijn vrouw en kinderen, (ii) men verzoeker, die niet ten volle overtuigd was van de zaak, op het landgoed van Abou J. huisvest en wapentraining geeft ongeloofwaardig is, (iii) de verklaring waarom hij verplicht werd deel te nemen door Abou J. evenmin overtuigend is, (iv) het merkwaardig is dat hij niet eerder gevlucht is, (v) hij ondanks het feit dat hij van juni 2011 tot december 2011 bij Abou J. verbleef, maar weinig kon vertellen over de organisatiestructuur van zijn groepering, en (vi) hij niet weet wie verantwoordelijk is voor de aanval op het huis van zijn moeder in januari 2012.

2.8. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In de mate verzoeker zijn relaas herhaalt en voorhoudt dat hij diende te vluchten uit zijn land van herkomst daar hij zich afzet tegen het uiterst gewelddadige regime in Syrië, men niet zal terugdeinzen voor fysiek geweld, hij geen hulp en/of bescherming kreeg van de in Syrië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, hij geen intern vluchtalternatief heeft, hij geen financiële middelen heeft om zich elders te vestigen, hij zeker zal ontvoerd of gefolterd worden en zijn enige uitweg deelnemen was aan de groepering van Abou J. waartoe hij ook gedwongen werd, stelt de Raad vast dat verzoeker met een dergelijk verweer niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van zijn eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het uiten van blote beweringen, wat niet dienstig is om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas, te ontkrachten. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Verzoeker brengt immers geen concrete feiten of elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven of de in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden en ongeloofwaardige verklaringen te ontkrachten.

2.9. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Syrië, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoeker zijn land van herkomst ontvlucht is omwille van de algemene veiligheidssituatie en de ernstige mensenrechtenschendingen zoals blijkt uit de "Subject Related Briefing" "Syrië" van 19 september 2012 toegevoegd aan de nota van de verwerende partij en dat hem dan ook terecht de subsidiaire bescherming werd toegekend op basis van artikel 48/4 § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *"De Commissaris-generaal beschouwt het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken."*

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen persoonlijke vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet

heeft aangetoond zodat hij evenmin de schending kan invoeren van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet. Om dezelfde redenen wordt niet dienstig verwezen naar een arrest van het EHRM Rc v. Sweden van 9 maart 2010.

Betreffende de aangevoerde schending van een aantal paragrafen uit de UNHCR-proceduregids merkt de Raad op dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

2.11. De Raad wijst er nog op dat uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijke afwegingen heeft gemaakt tussen de verklaringen van verzoeker om tot de vaststelling te komen dat aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève. Uit niets blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daarbij op een onzorgvuldige manier zou hebben gehandeld.

Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker eraan voorbij gaat dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn bevoegdheid te buiten zou gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen omdat de gevolgen van een niet-erkenning van het vluchtelingenstatuut of de niet-toekenning van de subsidiaire bescherming voor hem buiten verhouding zouden zijn tot het voordeel ervan voor de "Staat".

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS